

DE VERZINNING

Proeve van mechanomorfistisch denken

De verzinning

Raf Koens

Opgedragen aan de vriendschap en haar bijzondere leden:

Schrijver: Raf Koens

Coverontwerp: Raf Koens

ISBN: 9789465126456

© Raf Koens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without the written permission from the author.

Raf Koens (Koenraad Foubert ° Sint-Niklaas, 1955) studeerde architectuurtekenen aan het Sint-Lucas Instituut (nu Luca School of Arts) te Gent, waar hij in 1975 samen met docent Piet Vlieghe de dichtbundel "Ieder zijn bronzen tand" uitgaf.

Na aanvankelijk te hebben gepubliceerd onder eigen naam in diverse tijdschriften ging hij nadien schuil onder het pseudoniem Raf Koens.

In de jaren negentienhonderdzeventig en -tachtig nam hij deel aan binnen- en buitenlandse poëzie-happenings en publiceerde hij in literaire tijdschriften als "Vers" en "Deus Ex Machina".

In 1981 behaalde hij een vermelding in de "Jules van Campenhout prijskamp" met het gedicht "Tuin van Eden".

In 1984 volgde dan de publicatie van zijn bundel "De vleesetende venus deel II" bij uitgeverij Ten Bosch.

Meer dan 20 jaar lang was hij actief als freelance (motor-) journalist voor onder meer Het Vrije Waasland, Gazet van Antwerpen, Autotoerist, VAB-Auto en Touring Explorer.

Daarnaast reisde hij als professioneel touroperator en reisleider, een rijk gevulde carrière lang, de wereld rond.

Als tekenaar ontwikkelde Raf Koens zich, ondanks een paar tentoonstellingen, eerder in de luwte. Maar mettertijd vloeide alles in elkaar over en was een vruchtbare kruisbestuiving het gevolg.

In een narratieve stijl van geometrische figuratie geeft hij vorm aan kleurrijke tekeningen in gemengde technieken van Chinese inkt, acryl en gouache op papier. Zelf vat hij het resultaat van een jarenlange evolutie graag samen als "mechanomorfisme".

De tekeningen gaan vaak gepaard met begeleidende teksten. Niet zelden in een badinerende, soms zelfs aan het absurde grenzende groteske stijl.

<https://rafkoens.wixsite.com/gekleurtekenwerk>

De verzinning als proeve van mechanomorfistisch denken

*Wat ooit spelenderwijs begon, groeide uit tot een literaire leeflijn
uitgeworpen naar al wie ervan weet te genieten.*

Mechanomorfisme is volgens Raf Koens de omstandigheid waarin rede en gevoel mekaar in een artistieke ontmoeting versterken tot een kunstwerk. Aanvankelijk beperkte het fenomeen zich tot zijn tekenwerk, waarin het constructieve van de rechte lijn steun gaf aan de wonderbaarlijke oneindigheid van haar speels gebogen protagonist.

Sinds “*De lancering van de vliegende lipvis*” -in september 2020- vinden mechanomorfistische elementen ook hun neerslag in zijn literair werk. Wat kleur en lijn doen in zijn tekeningen doet sindsdien de poëzie in zijn schrijven, met “*De verzinning*” als gevolg.

Die verzamelt gedichten en korte verhalen door “*de man*” verzonnen, liggend in zijn lange ligzetel, ogenschijnlijk niets doend maar met een brein bruisend van verbeelding.

Het is daarom ook aangewezen “*De verzinning*” te lezen, liggend onder het licht van een leeslamp, in een weldoende lange zetel.

In de beste Belgische traditie tekent en schrijft Raf Koens, soms tegen alle logica in, op bijna surrealistische wijze met zijn “*mechanomorfisme*” als spirituele krachtbron.

De man die hem bedacht, houdt niet van de poëzie die ontstaat ondanks hemzelf en dientengevolge maar met mondjesmaat wordt prijsgegeven.

Het “zkv” zorgt voor verzoening met het verzinnen.

Parabel van het zeer kort verhaal

De man stond aan de overkant die avond.

Het was al donker.

Maar ik kon hem zien.

Hij was een beetje doorzichtig
in het licht van de straatverlichting.

Zonder dat ik het vroeg gaf hij antwoord.

Het betrof het zkv:

*“Net als de roman en de novelle bestaat het niet,
althans niet in een vaste vorm,
zoals jij het doet is het bijgevolg ook goed.”*

Ik was,
zoals van alles wat volgt,
de uitvinder.
Hij het gevolg.

Scrotum novarum

Inspirational Wimbledon: "New balls".

“Op de rand van het bad lag een lipje.
Glad van aanvoelen en wat nat.
Onduidelijk was het, waar vandaan het kwam.
In gedachten verzonken nam ik het tussen duim en wijsvinger.
En wreef, zoals men pleegt een prijs te verbeelden.
Alsof het lipje daarvan niet was gediend,
glipte het me tussen de vermelde vingers uit, het bad in.
Onzichtbaar onder het schuim van het leeglopend waterledikant zocht ik,
op de tast, naar het vlezige kleinood.”

Hopend op een nieuwe liefde was dit wat *de man* bedacht, bij het zien van
het hoopje dat leek op een vogeltje, dat verschrompeld achterbleef aan het
einde van zijn badritueel.

Ondertussen had hij het lipje opgevist uit het roostertje van de afvoer.

Het bleek, bij nader toezien, meer dan alleen maar een lipje te zijn.

Een klein vliegend lipvisje was het zowaar.

Roze en even bloot als pasgeboren muisjes.

Dat het in zijn bad was beland kon enkel te wijten zijn aan zijn
verbeelding.

Want zelfs zijn bestaan had hij daaraan te danken.

Net als de nieuwe liefde en de hoop daarop.

Allemaal verzinsels ten dienste van zijn zeer korte verhaal,

“scrotum novarum” genaamd.

Artistieke sierlijkheid

Denkend aan “Ik ben een God in het diepst van mijn gedachten” van Willem Kloos.

Een oudere man van mijn leeftijd ligt op de bank in gedachten verzonken. Onder het bankstel blinken een paar zwarte lakslippers.

Eén ervan, de rechtse, is met ducttape bewerkt ter hoogte van een uitstulping die waarschijnlijk een “hallux valgus” moet herbergen.

Hij overdenkt zijn doen omdat het doelloos liggen hem niet ligt.

Hij was en is een man van de rusteloze daad, desnoods in gedachten zoals nu ogenschijnlijk niets doende.

Ondertussen is de ochtendzon nadrukkelijker binnengedrongen en blinken zijn slippers in een donkere blauwigheid.

Het intense denken geeft je diepere inzichten denkt *de man* en van daaruit drijven zijn gedachten naar de zeldzame, door (bijna) niets te overtreffen momenten van intense voldoening, op de motor en aan de tekentafel.

In die stromende zone verloopt zijn handelen dan vanuit het onderbewuste.

Als hij daar is, in die staat van genade, volgt de aan te houden lijn moeiteloos en voelt het alsof een grotere macht hem drijft.

In die gedachteloosheid van opperste concentratie vloeit de ideale lijn als het ware met artistieke sierlijkheid uit zijn hand.

Hij is dan voor heel even de poëet van de klare lijn.

Lichtgewicht

Op weg naar een lang gedicht
ben ik gestruikeld over een gedacht
dat nu aan diggelen ligt.

Met woorden zonder zin
wordt alles nu herdacht
van in het begin.

Spijttapijt

We hebben een tapijt gekocht in Nederland.

Niet te groot.

Eigenlijk eerder klein.

We zijn niet zo voor kamerbreed.

Men keek er van op in de zaak waar we het kochten,

toen zij en ik er naast mekaar op gingen zitten.

Zomaar in het midden van de zaak en het vloerkleed,

met verwondering aanschouwd door zowat alle aanwezigen.

Wij dachten dat ze niet wisten waarom. We hebben het hen ook niet verteld.

We wilden niemand op ons idee brengen en de prijs laag houden.

Eens thuis gekomen hebben we het kleurig kleed ontrold in onze tuin.

Een beetje weg van de bomen en de haag. Kwestie van vrije baan te maken.

Tot hiertoe is het helaas niet gelukt.

Ondanks de gunstige weersomstandigheden en onze verwoede pogingen wil het maar niet vliegen, dat Hollands rot ding.

Souvenir

Gevangen in mijn slapend oog
ligt een opgevouwen zuiders vergezicht.

Onzichtbaar wachtend op ontplooiing
onder het licht van de noorderzon.

Om zo trillend als een luchtkasteel
te verschijnen als souvenir in mijn herinnering.